MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

TÜRKİYE MADEN İŞ SENDİKASI YAYIN ORGANI, 15 GÜNDE BİR ÇIKAR — Sayı : 17 — 22 Ekim 1969

GENE TÜCCARLAR PATRONLAR AĞALAR KAZANDI

İşçiler kendi adaylarını seçmezlerse sandıktan her zaman bu adamlar çıkacak

Olan oldu. Başımıza bir belâ geldiki gene, sormayın. Başa gelen çekilir derler ya çok çekeceğiz belli. Sözün kısası işçi arkadaş sana karşı olan patronlar, tüccarlar, ağalar, Amerikan uşakları seçildiler. Eski hamam eski tas. Allem ettiler, kallem ettiler, oyun yaptılar gene başa geldiler.

Bunların başımızdayken ne yapacakları ortada:

— Asgari ücretler günün şartlarına göre yükseltilmeyecek.
— Hayat pahalılığı artacak.
— Artan hayat pahalılığına göre ücretlerde artış olmıyacak.
— Her gün fabrikalardan yüzlerce işçi sebepsiz yere işten atılacak.
— Haftalık çalışma saatleri indirilmeyecek.
— Her zamanki gibi bundan böyle de milyonlarca işsiz, aç ve perişan dolaşacak.
— Gavur ülkelere mal ihraç eder gibi işçiler ihraç edilecek.
— Türk işçisine genel grev ve dayanışma grevi hakkı verilmeyecek.
— Anayasaya rağmen işçilerin üstü sabah akşam bir hırsız gibi aranacak.
— İşçi çocukları okuyamıyacak.
— Hasta işçiler hastahane kapılarında sürünecek.
— En güzel malları işçiler yapacak, bunun kazacını patronlar alacak.
— Haklarını arayan işçilere polis saldıracak.
— Amerikan gavuru gene sömürdüğünü memleketine taşıyacak.
— Milletvekillerinin hemen hepsi patron, ağa, tüccar olduğu için bütün kanunlar işçiye, emekçi halka karşı olacak.

VE SEN İŞÇİ ARKADAŞ BÜTÜN BUNLARA GÖZ MÜ YUMACAKSIN. İŞTE ASIL GÖREVİN BAŞLIYOR SENİN. ÇOK İŞ DÜŞÜYOR SANA ÇOK.

Kendi haklarına sahip olmalısın. Güçlü bir sınıf olduğunu unutmadan ağırlığını koyup senin ve vatanın aleyhinde her şeye karşı çıkmalısın. Haklarına kavuşmak istiyorsan, aç kalmak sürünmek istemiyorsan kendinden yana olan örgütlerde, sendikalarda birleşeceksin.

Devrimci sendikalara düşen görev

KEMAL SÜLKER

İşçi sınıfının sömürüden kurtarılması, Türkiyenin tam bağımsız bir ülke olması sorunu içinde çözümünü bulacaktır. Ekonomisi, endüstirisi dışa bağlı bir ülkede geri bırakılmışlığın bütün sancıları çekilirken çok şey düşer devrimci örgütlere. Hele devrimci sendikalar ve üst kuruluşlarının, seçimlerden sonra karşılarına çıkan tehlikeyi küçümsemeleri bağışlanmaz bir yanlış değerlendirme olur.

Seçimler, tutucu sınıf ve tabakaların iktidarını yenilemiştir. Neden aynı sömürücü ve tutucu sınıfların iktidarı oylarla onaylanmıştır? Bunun nedenleri üzerinde ileride duracağız. Ancak bugünden belirtilmesi gereken şey, hangi nedenlerle burjuva partilerinin en tutucusunun en çok milletvekili çıkarmasını eleştirmekten çok, vakit geçirmeden hangi görevlerle yüz yüze geldiğimizin saptanmasıdır. Bunu yaptıktan sonra da kolları sıvamak düşer bize.

Yasal mücadele içinde devrimci sendikaların görevi, işçileri bilinçlendirmektir. Yalnız toplu sözleşmelerle işçilerin ekonomik, sosyal haklarına bazı eklemeler yapmak, ücretlerine zamlar sağlamak, sendika temsilcilerine daha ayrıcalı çalışma koşulları getirmekle yetinmek devrimci örgütlerin asla amaç bileceği başarılar olmamakta devam etmelidir. Ne var ki, işçileri kendi sınıf bilinçleri doğrultularında eğitimden geçirmek ve eğitimle eylemi beraber sürdürmek mutlaka bir programa bağlanmalıdır.

İki yıllık çalışma döneminde sendikalarımız, hiç bir üyelerini sendikal eğitimden geçirmemiş bırakılmamalıdır. Hatta sendika temsilcileri ile ilk okulun üstündeki eğitim basamaklarını çıkmış işçileri daha yüksek sendika eğitimden de geçirmek için ayrı bir plânı gerçekleştirmelidir. Eylem - Eğitim ilkesi hiç bir vakit gözden uzak tutulmayacak bir yöntem olmalıdır. Eğitilenler öteki işçi arkadaşlarını eğitmeli, bilinçli sendika temsilcileri; eylemle, örgütlenmede, konuşmada, yazmada, kitap özetlemede kendi aralarında yarışarak işçi önderleri olarak yetiştirilmelidir. Bunları programlaştırmak, uygulamak ve sonuçlarını değerlendirmek için ayrılacak paralar, sendikaların en olumlu harcamaları olduğunu, verimli gelecek seçimlerde devşireceğimiz meyvalarda göstermelidir.

İşçileri örgütler içinde bilinçlendirince girişecekleri sendikal eylemleri daha başlar başlamaz başarıya ulaştırmış olacağız. Sendikaların eğitim çalışmalarını bir merkezden yönetmenin tam sırasıdır. Devrimci sendikalar bir merkezde eğitim olanaklarını derleyip toparlamayı başarmaya mecburdurlar. Merkezî eğitim ayrı ayrı işkollarındaki işçiler arası kardeşliğide pekiştirecektir. Eylemlerinöğretilerinin alış verişi yeni aşamaları hazırlayacaktır. Bu da sömürücü, tutucu sınıflar karşısında gelecek seçimlere kadar sosyalist doğrultusundaki birikimi yeni ve etkin katkıları sağlıyacaktır.

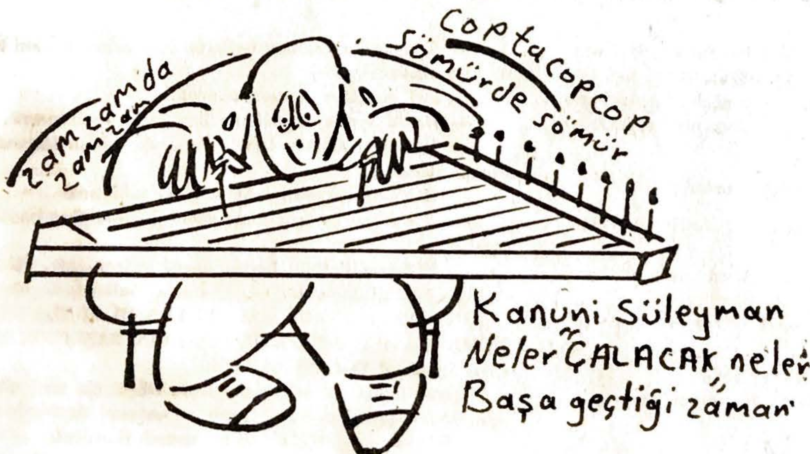
Devrimci sendikalar, eğitimi merkezileştirmedikleri takdirde çok kayıp vereceklerdir. Anayasayı değiştirmek isteyenlerin, sosyal gelişmeyi durdurmak için zora başvurmayı öğüt verenlerin prim kazandığı son seçimler gözümüzü açmağa bizi zorlamaktadır. Sömürüden kurtulmayı amaç bilenlerle yeni ve sağlam bir cephe birliğinin kaçınılmazlığı ortadadır. Bunu gerçekleştirmek, kendi sınıfımızın çıkarlarını gözeterek eylem ve eğitim beraberliğini merkezleştirmemize de bağlıdır.

Philips işyerinde grev kararı alındı

Birinci Leventte kurulu Philips işyeri ile sendikamız arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma olmıyarak uzlaştırma kuruluna gitmiştir. Hakemin vermiş olduğu karar 29.9.1969 günü saat 18.00'de Birinci Levent Çit Düğün Salonunda üyelerimizle yapılan toplantıda açıklanmış bu karara bütün işçiler hayır demişlerdir. Bunun üzerine sendikamız bu iş yerine grev kararı alınmıştır. 6.10.1969 günü işyerine grev ilânı asılmıştır.

Ereğli grevi fiyaskoyla bitti

Ereğli Demir Çelik fabrikalarında grev yedi gün sürdükten sonra işverenin işçilerin isteklerini kabul etmesiyle sona ermiştir. Yedi gün süren grevin 100 milyon liraya yakın zarara yolaçtığı ifade edilmektedir. Buna karşılık işçilere verilecek hakların toplamı yılda 40 milyon lirayı bulmaktadır. Görüşmelerin başlangıcında istenen şartların portesinin 72 milyon lira olması karşılık, aradaki 32 milyon lira işbirlikçi Türk İş ile AP'li Özdemiroğlu'nun verdikleri tavizlerin tutarını ifade etmektedir. İşçiler, imzalanacak toplu sözleşmenin kendilerine istedikleri hakları sağlamıyacağını belirterek Türk İş ile Metal İş'ten hesap sormaktadırlar. Grev boyunca çalışmayan ve «dondu» denilerek büyük yaygaralar koparılan «Ayşe» adlı yüksek fırının da ilk tahminlere göre ancak 10 gün üretim yapamayacağı anlaşılmıştır. Böylece yüksek fırın donmasının, grev kırmak için kullanılan bir taktik olduğu anlaşılmaktadır.

DİSK TİYATRO ÖDÜLLERİ VERİLDİ.

DİSK'in işçiler arasında soruşturma yaparak, tiyatro dalında dağıttığı Asaf Çiğiltepe ödülü bu yıl EN BAŞARILI TOPLULUK olarak, Emekçilerin meselelerini, oynayan ve onlara götüren DEVRİM İÇİN HAREKET TİYATROSU'na, en başarılı yönetmen olarak da Halk oyuncularının PİR SULTAN ABDAL adlı oyunu sahneleyen Umur Bugaya verilmiştir. «Bakır Tepsi» ödülünü DİSK Genel Sekreteri Kemal Sülker, Devrim için Hareket Tiyatrosunun dokuma işçilerine yaptığı gösteriden sonra vermiştir.

Arçelik işçileri Maden - İşi Seçtiler

Türkiye Maden - İş sendikası Teşkilâtlanma Dairesi elemanlarından kurulu, çalışkan, idealist, devrimci, tüm kalbi ile işçiden yana bir ekip, Kartal ve Pendik bölgesinde bulunan Arçelik, Hisar Çelik, Boru Sanayi, TOE, Talisman gibi Metal Sanayiinin önemli fabrikalarında ezilen işçi kardeşlerimizi kurtarmaya andiçmiştir.

Adı geçen fabrikalarda Metal - İş ve Çelik - İş denen kendi menfaatini işçininkinden önce düşünen, sarı sendika dediğimiz patron Sendikaları hüküm sürmektedir.

Yaptıkları toplu sözleşmelerde işçiyi hiç de tatmin edememişler, bunun yanısıra daima taviz politikası güderek, çıkarcı bir yol izlemişlerdir.

Durum, ekibimiz tarafından çeşitli yollarla işçi kardeşlerimize bildirilmiş, bu hususta kendilerinin da ha uyanık olmaları ve hiç kimsenin tesiri altında kalmadan kendi sendikalarını seçmeleri uyarılmıştır.

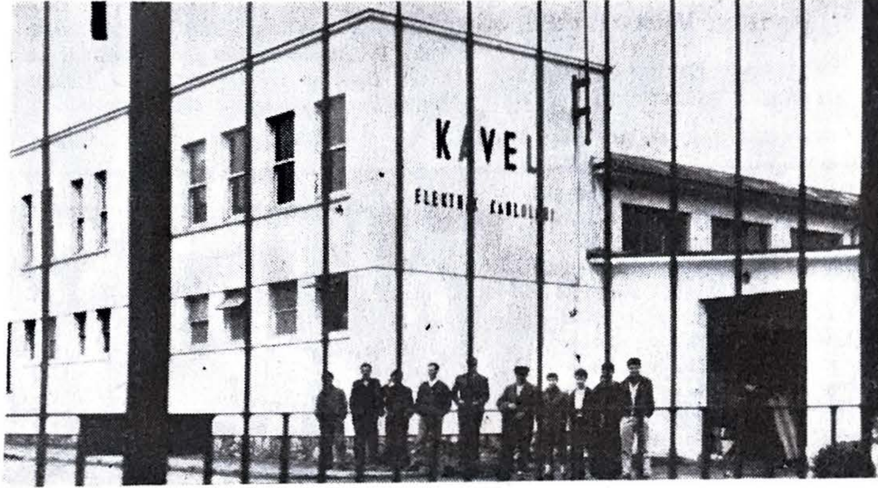
Böylece kısa zamanda, enerjik işçi kardeşlerimizin de yardımıyla adı geçen fabrikalarda çalışan bir çok işçi kardeşimiz MADEN - İŞ'e üye olarak iş güvenliğini garanti altına almışlardır.

Durumun bütün açıklığı ile tüm işçi kardeşlerimize duyurulması amacı ile

(Devamı S. 6'da)

Arçelik toplantısında Genel Başkan Kemal Türkler konuşurken

Zafer

Kavel işçilerinin

IŞIL TÜRKBEN

Gördüler
yedi cihan,
İn, cin, kaf dağının ardındakiler
Kıtlıkda kıranda olsa
gördüler analar neler doğurur
Aman aman hey,

Meydan 345 yiğit Kavel işçisiyle dolmuştu. Biraz sonra patron ve Maden - İş sendikası temsilcisi Kavel işçilerinin 2 yıllık toplu iş sözleşmesini imzalayacaklardı. Kavel işçileri 6 yıllık dirençlerinin, mücadelelerininn mükâfatını görmüşler patronu dize getirmeyi başarmışlardı.

Tacettin usta anlattı bize Kavel işçilerinin 6 yıllık mücadelesini

Sene 1963
Grev kanunu çıkmamış
sendika yok

Patronun dediği dedik, ücret az, iş emniyeti yok

Sabretmişler, patron insafa gelir diye beklemişler, patronda insaf ne gezer, daha da artırmış baskısını. Yılbaşına yakın işçiler hayal kurarlar yeni giyecekler almayı, nevale düzmeyi. Fakat oda ne patron yılbaşı ikramiyelerini vermiyeceğini bildirdi. Bardak dolu zaten bu son damla taşırır bardağı

GREV
sene 1963
28 OCAK PAZARTESİ

Dan, dan dan davullar Kavel işçilerinin horanı için vuruyor, kazanlar onlar için kaynıyor. Patronda bir telaş bir telâş, kabul eder görünüyor bütün şartları yeterki işçiler işe başlasın.

İşçiler temiz yürekli, bide çok severlerki makinelerini, başlıyorlar çalışmaya. 36 günlük grev bitmiştir. Bunlar olurken grev yapma hakkı tanınıyor işçilere ve sendikalar kuruluyor. Aradan aylar geçiyor patron oralı değil unutmuş görünüyor verdiği sözleri. Maden - İş greve zorluyor işçileri, fakat patron ve adamları hileli bir oylamadan sonra Maden - İş'i zayıflatarak sarı sendika Çelik - İş'i fabrikaya sokuyorlar ve kendi çıkarlarına uygun 4 yıllık bir toplu sözleşme imzalıyorlar.

Bu Çelik - İş kötü sendika, satılmış, istemiyorlar Kavel'in yiğit işçileri bu sendikayı, başlıyorlar Maden - İş'e kaydolmaya küplere biniyor patron, 26 işçiyi bozgunculuk yapıyor diye işten atıyor, Bütün Kavelciler etle tırnak misali karşı koyuyorlar yapılan haksızlığa

Sene 1968
HAZİRAN
İŞGAL

Kavel fabrikasında işgal var, makinalar, binalar işçilerin artık, patronun borusu ötmez oldu, asıldı pankartlar boy boy «fabrika işçinindir» «Emek karşılığını almalıdır» 2 gün sürdü işgal, işçiler güçlüydüler vaz geçmediler isteklerinden, farkındaydılar onlar olmadan işlemiyecekti çarklar, kablolar sarılamıyacaktı. Bir yağlı güreşti bu işçiler tuş ettiler patronu.

3 Cuma 1969 günü iki yıllık toplu iş sözleşmesi imzalandı. Sözleşmeyi 345 Maden - İş sendikasına bağlı kavel işçisi imzaladı, 6 yıllık direnişin hikâyesini Bütün Türk işçilerini direnmeye çağırarak bitirdi Tacettin usta.

Öte yandan 340 işçinin çalıştığı bu fabrikanın yıllık satışı 65 milyon liradır. Ve bunun geçen yıla oranla yüzde 50 fazla olduğu bildirilmektedir.

Fabrikada düzenlenen bir törenle Maden - İş sendikası ile Kavel işvereni arasında toplu sözleşme imzalanmış, törende Genel Başkan Vekili Şinasi KAYA bulunmuştur.

Toplu sözleşmeyle elde edilen haklar şunlardır:

a) 1 nci yıl: Saatte brüt 50 krş. ücret zammı ile üyelerimiizn beher yılı için saat ücretlerine 5 er kuruş kıdemlik zammı;

2 nci yıl: (1.7.1970) Üyelerin brüt saat ücretlerine seyyanen 60 kuruş zam yapılacaktır.

b) Üyelerimize yılda 2 maaş tutarında ikramiye ödenecektir.

c) Üyelerin kışlık ihtiyacı için 250 TL. mahrukat yardımı yapılacaktır.

d) İstinye dışında oturan her üye için günde 2 TL. net yol parası ödenecektir.

e) Ayrıca üyelere evlenmelerinde 1 maaş, Doğum 250 TL., Üyenin ölümü halinde 2.000 TL., eş veya çocukların ölümünde 400 TL. Sosyal yardım ile her ay ilk öğrenimdeki beher çocuk için 10 TL. orta öğrenimde beher çocuk için, 15 TL. Yüksek öğrenimdeki beher çocuk için 20 TL. ödenmesi kararlaştırılmıştır.

f) Normal günlerde, fazla mesailer % 75 zamlı, pazar ve bayram günlerindeki mesailer % 100 zamlı ödenecektir.

g) Sigortadan 7 gün ve daha fazla istirahat alan üyelerin tam ücretleri ile iş kazasından dolayı istirahat alanların sigortaca ödenmeyen tüm ödenekleri işverence ödenecektir.

h) İhbar tazminatı tutarı 7 gün daha artırılmıştır.

ı) Üyelerin yıllık ücretli izinlerinde alacakları izin parasına 75 TL. ilâve yapılmıştır.

MADEN İŞÇİLERİ DAHA NE KADAR SÖMÜRÜLECEKTİR?

Son olarak E. K. İ. nin Karadon maden ocağında grizu patlaması, neticesinde 13 işçi hayatını kaybetmiş, 13 ocak sönmüştür. Bu maden ocaklarında meydana gelecek kazaların bu ne ilkidir ne de sonuncusu olacaktır. Ama ne var ki işçilerin yüreğinde halâ sızısı vardır. Bazı şeylerin bir zamanlar bir lokma ekmeklerine bir zerre olsun ilâve edebilmek için grev yapan maden işçileri çeşitli, çirkin isnatlarla karşılaşmışlar ve hatta kurşunlanmışlar, hatta öldürülmüşlerdi. Onlar ki bir grizu patlamasına kadar bir göçük altında kalıp can verinceye kadar aç kalmama savaşı veriyorlar ve en tabi hakları olan greve baş vuruyorlardı. O zamanlar «Zonguldakdaki grevde komünist parmağı var» diyenler şimdi nerededirler acaba? Şimdi ölen 13 arkadaşımızın arkasından sadece «Ecelleri mi geldi» diyecekler. Soralım hangi ağa grizu patlamasında can vermiş, hangi tüccar bir göçük altında kalmıştır. Sayın milletvekillerimizden biri olsun toprağın metrelerce derinliğinde kazma sallayarak ömür törpülemişmidir acaba? Bugüne kadar memlekete kanıyla, canıyla hizmet eden maden işçileri daha ne kadar ekmeklerine katık parası düşüneceklerdir. Ne bekleniyor bu işlere zam yapmak için.

İşçi İZZET KARASU — Zonguldak

ALMANYA'DAKİ İŞÇİLERİMİZİ HÜKÜMET ALDATIYOR.

Almanya'da bulunan AP Genel Başkan Yardımcısı Refet Sezgin'in oradaki Türk işçilerine hitaben yapmış olduğu konuşmayı radyodan dinleyince bir Türk olarak utandım. Bay Refet Sezgin bu konuşmasında işçilerimizin hiç üzülmemelerini ve memleketin her geçen gün iyiye, refaha doğru gittiğini memlekette vatandaşın huzur içinde olduğunu söylüyordu. Refet sezgin bu konuşması ile baka baka gerçekleri saklamış doğru söylememiştir. Refet Sezgin niçin memlekette huzursuzluğun her geçen gün biraz daha arttığını, hayat pahalılığının dayanılmaz bir seviyeye ulaştığını, hakları verilmeyen işçilerin büyük bir infial içinde olduklarını, reform isteyen öğrencilerin üniversiteleri işgal ettiklerini, polisin daima vatandaş üzerine saldırtıldığını kanlı olaylar meydana geldiğini niçin saklamış niçin Refet Sezgin bunlardan bahsetmemiştir. Sağ Sol mücadelesinin her geçen gün biraz daha fazlalaştığı bir memlekette açlıktan ölen vatandaşlardan hastalıktan bakımsızlıktan her gün kaybettiklerimizden niçin söz açmaz Sezgin. Bu, vatandaşı kandırmak, aldatmak değil de nedir?

İşçi HASAN AKÇA — Almanya

Evleri yıkılan işçiler yürüdü

— Kardeş, gözüm kardeş, canım kardeş , Varto'daydık biz eskiden. Deprem oldu. Bizi alıp buralara getirdiler. Birer gecekondu yapıp içine oturduk. DEMİR DÖKÜM'de ÇALIŞIYORUM . BİZ ÜVEY EVLAT GİBİYİZ. Asker lazım bizlerden, devlete para lazım haydi şekere zam, sigaraya zam, yetti gayri, bize de hakkımızı versinler. Gözümüzün yaşına bakmadan içerde insan varken nasıl ev yıkarlar, kanun nizam yokmu bu ülkede.

7 - Ekim - 1969 günü Okmeydanı'nın Örnektepe semti sakinlerinin yuvaları Beyoğlu Emniyet Amirliği tarafından başlarına yıkıldı. Hınıs'ta, Varto'da depremde evleri yıkıldığı için göç edip İstanbul'a gelenler «**Varto depremin' den**» bu yana yaşamadıkları korkuyu yaşadılar. Hem bu sefer tanrının ellerinin yerini kulların eli almıştı. Emniyet amiri bile giydiği amele elbisesiyle durmamacasına ev yıktı. Hınıs'lı Mehmet Polat, Hüseyin Çiftçi, Mehmet Polat ve diğerleri evsiz kaldılar. Önlerine gelene dertlerini anlattılar. Kocaman koltuklardaki yönetici beyler dinlemeyince gençlerle birlik oldular. Vilayete yürüyüp hallerini anlattılar.

— Kaymakam geldi. Yıkacağız, dedi. Vatandaş değil miyiz, ne yaptık ta bu halleri başımıza getirmek istersiniz, dedik. Ayak diredik, şikâyet ederiz, dedik. Bildiğinize şikâyet edin, dediler. Dinlemediler bile.

— Koca kaymakam ne yaptığını bilmezse ne olur.

— Bunu o büyük adamlar yaptı. Zenginlerin adamı valiler, kaymakamlar fakirin halini düşünmeyenler yaptı. Tapumuz var dedik, vergi veriyoruz dedik dinlemediler.

— Bizi durur sandılar. Gençlerle birlik olup vilâyete yürüdük, anlattık derdimizi. Bildirdik halimizi. Vali bey bakarsa bakar. Yoksa biz durmayız. Evsiz yurtsuz adam mı olur?

— Yataktan başka sağlam şey kalmadı. Herşeyi bu zalimler kırdılar.

— Yık, yık bunun sonu neye varacak.

— Halbuki bizim vergilerimizle geçiniyorlar. Yaktıkları kurşunların, kullandıkları tabancanın, altlarındaki arabanın, boğazlarından geçen ekmeğin parasını biz ödüyoruz.

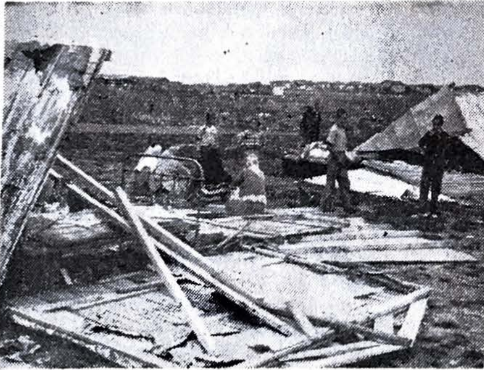
— Ev bizim değilse belediye **66** yılından bu yana bizden niye vergi aldı. Beni 3000 lira borçlandırdı. Biz de bu vatanın evladıyız. Ben sınırda askerlik yaptım...

Kızıyorlar. Sinirleniyorlar Küfrediyorlar. Hep evlerini yeniden kurmak, yeniden gecekondularının rahatsız - rahatına kavuşmak istiyorlar. Yoksa, yok sa... diyorlar.

— Bu kapı da kapandıysa bize, İstanbulda almazsa bizi böğrüne, bizi denize döksünler bitsin bu iş. Atamazlarsa biz mutlaka kondularımızı yeniden kuracağız!

Polis işçilerin evlerini yıkmak üzere geldi.

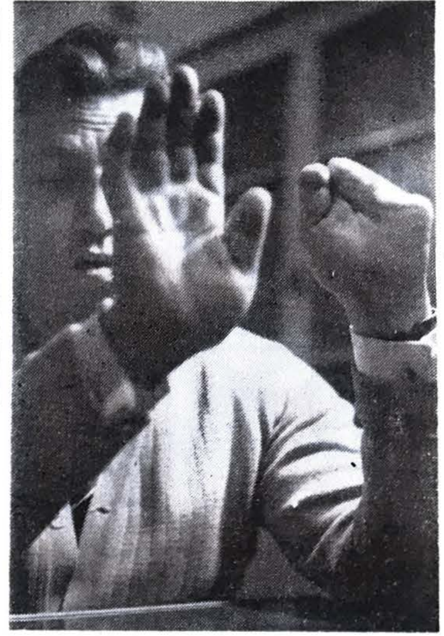
Yıktılar. Çoluk çocuk açıkta kaldı.

ÇOCUKLARIYLA KADINLARIYLA VİLAYETE YÜRÜDÜLER

Sosyal sigortalar var ama Sakatlanan işçiye bakan yok.

EMEK TAŞKIRAN

ARTIK ÇALIŞAMIYACAK.

«Yedi kişi toprak altında. 6 cesep çıkarıldı, 6 işçi yaralı olarak kurtarıldı.» diye yazdı 12 Eylülde gazeteler. Olay bir iki gün izlendi, unutuldu... Gazetelere geçmiyenler bir yana, bu kaçıncı sönen ocak. Babasız çocuklar, ersiz analar yıkımı...

Öte yandan, 8 Eylül günlü gazeteler, çoğu okurun gözünden kaçan, tek sütunluk bir haber vermişlerdi. **«Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO)»**, Türkiye çalışma hayatına ilişkin istatistikleri de kapsayan raporlar yayımlanmıştı. Raporda, Türkiye, özellikle iş kazalarının çokluğu, dahası hılza artışı bakımından dünya ülkeleri arasında ön sıralarda yer alıyordu. İş kazalarından dolayı emekçiler ya canlarını vermekte yada ömür boyunca acısını çekecek şekilde, elden ayaktan, gözden yada başka organlarından sakatlanmaktadırlar. Bu yerine konması olanaksız kayıplara bir de ekonomik kayıplar ekleniyor. Milyonlarca işgünü yararlanılmadan, ekonomimize bir katkısı olmadan akıp gidiyor..

Bu konuda, ilkin Sosyal Sigortalar Kurumu'nun (SSK) yayımladığı istatistiklere kısaca bir göz atmakta yarar vardır: 1946-65 yılları arasında iş kazasına uğrayan işçi sayısı 835 bin 755 kişidir. Yalnızca 1965'te 92 bin 14 işçi iş kazasına uğramış. 1964 yılında yapılan bir sayıma göre ülkemizde iş kazalarındaki ölüm oranı % 3.06 dır. Açıkcası iş kazasına uğrayan her yüz kişiden üçü ölüyor. İş kazası oranının en yüksek olduğu iş kolu da kömür madenciliğidir. Ki yalnızca Ereğli Kömür İşletmelerinde 1951 - 65 yılları arasında iş kazasına uğrayan işçi sayısı 102 bin 401 dir.

İş kazalarının nedenleri genellikle işverenlerin yeter tedbir almamaları, iş yerlerinin aydınlatma, ısıtma ya da havalandırma koşdllrına uymamasıdır. Bir başak den iş süresinin uzatılması ya da iş operasyonlarının alabildiğine tekdüzeli yoğunlaştırılmasıdır. Dahası aşırı yoğunluk, dinlenme olanaklarından yoksunluk, bir de yeter gıda ile işçinin beslenememesi, ayrıca işçinin yaptığı iş konusunda yeterli bilgiye sahip olmaması ile işverenin işçiyi işi konusunda ayrıntılı bilgi sahibi yapacak eğitim olanaklarını (işbaşında kurs, seminer, konferans, gibi yollarla) sağlamaması. Daha önemlisi, işverenin yada vekillerinin yada usta ve posta başlarının, daha çok verim almak gayretiyle, çalışma sırasında işçiye karşı söz ve davranışla ahlâk dışı eylemleri, hakaretleridir. Ki işçinin sinir sistemi gün boyunca allakbullak olmakta, ne yaptığını bilmemektedir. Ki bu konuda (tedbirsizlik, savsama) yasa yeterli zorlayı-

İş kazasına uğrayan işçi bir çelme de, tedavisi sırasında S.S.K. hastahanelerinde birtakım doktorlardan yer. Sakatlık oranının tesbitinde işçi lehine olabilecek ayrıntılar üzerinde genellikle durulmaz. İşçinin sakatlanan organı için: **«Allah korumuş ölmemişsin, o sakat olan uzvun canının kefareti olsun»**. deme sorumsuzluğunu gösteren doktorlarolduğuna iş kazası geçiren işçilerden tanık olanlar az değildir.

Anayasa'mızın; **«Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Bu hakkı sağlamak için sosyal sigortalar ve sosyal yardım teşkilatı kurmak ve kurdurmak devletin ödevlerindendir.»** diyen 48. maddesi gün gibi açıkken: **«hukuk dışı eylemle iş kazalarında; vücudunun en değerli organlarını yitirmek yada sakatlanmak suretiyle insanca çalışmaktan, onurla yürümekten, kardeşçe okşamaktan, yiğitçe sarmaktan, mutsuz hayatının sona erdiği günleri gözü ile görmekten, yavrularının cıvıltılarını kulakları ile duymaktan yoksun kalan ve de sağlanan yetersiz sosyal güvenlik ile yada hiç güvenliğe kavuşmadan yoksulluğun kucağına terkedilen»** yüzbinlerin acısı gün günden büyümektedir. Oysa, Anayasa hükmü uyarınca yapılan ne? İşçi babası rolüne çıkan CHP genel sekreteri Bülent ECEVİT'in Çalışma Bakanlığı sırasında **«İşçi Sigortaları Kanunu»** adının **«Sosyal Sigortalar Kanunu»** olarak değiştirilmesinden çok birşey değil... Ve **«alt yapı devrimcisi» ECEVTİ**, Anayasa hükmünü böylece yerine getirmiş olmanın rahatlığı içinde, kaza oranı en yüksek olan Zonguldak ilinin liste başında, ölenlerin eşlerinden, çocuklarından yada kaza sonucu sakat kalanlardan cafcaflı nutuklarla oy istemektedir... Öteki, kapitalist sınıfın temsilcisi partilerin de Türkiye halklarının sosyal güvenliğini sağlamak konusunda söyliyecekleri birşey yoktur...

Anayasa'mızın eksiksiz, tastamam uygulanması ancak emekçi iktidarı, emekçilerin büyük Mecliste çoğunlukta olmasıyla mümkündür. Ancak işte o azman Anayasa'nın 48. maddesinin özüne ve sözüne uygun bir sosyal güvenlik yasası gerçekleşebilir. Yoksa, dün yeniden başa getirilen dış sömürüye açık, içerde **«herşey kapitalizm ve komprador kapitalizmi için.»** görüşünü ilke bellemiş iktidarların yönetiminde Türkiye emekçilerinin kaderi, emek güçlerinin yanında canlarını da vermekten başka birşey olmamakta sürüp gidecektir...

BU SAKATLANAN İŞÇİLERİN ÇOCUKLARI NE OLACAK?

KISA SENDİKA HABERLERİ

ARÇELİK İŞÇİLERİ MADEN - İŞ'İ SEÇTİLER

(Baştarafı S. 3'de)
5.10.1969 Pendik Bülbül Çay bahçesinde Maden-İş' in düzenlediği açık oturuma üye olsun - olmasın herkes davet edilmiş, bunun yanısıra Metal - İş yöneticilerine de birer davetiye gönderilmiştir.

Saat 10.30 da açılan toplantıda ilk olarak Sendika Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya, Maden - İş Ana tüzüğü hakkında işçi kardeşlerimize bilgi vermiştir. Konunun anlam ve önemini belirten Şinasi Kaya'dan sonra toplantıya katılan Metal - İş görevlilerine Metal - İş Genel Başkanı İrfan Karabıyık'a ve söz alıp, konuşmak isteyen tüm işçi kardeşlerimize konuşma fırsatı verilmiştir.

Toplantının bir yerde havasını bozacak şekilde mikrofona gelen Karabıyık, esas konunun dışına çıkarak kendince şahsi savunmasını yapmış daha sonra on kişilik mahiyeti ile işçilerin yuh! sesleri arasında salonu terkederek yenilgiyi kabullenmiştir.

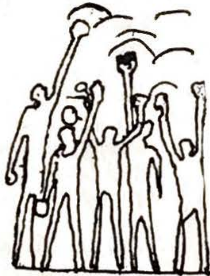
Metal - İş sendikası gazetesinde Arçelik'e Metal-İş'in bayrağı dikilecek diye yazılması üzerine, işçiler Metal - İş yöneticilerine «siz nasıl bayrak dikersiniz» demişler, İrfan Karabıyık «evet biz bayrağı, dikeceğiz» demesi üzerine işçiler yuhalamışlar ve üyeniz olmadan nasıl bayrak dikersiniz ve bu bayrağın Arçelik'e dikilmesine asla izin vermiyeceğiz. Buraya İşçiden yana olan Maden - İş girmiştir. Çalışmalar yapmaktadır. Bizim temsilcimiz odur» demişlerdir.

Daha sonra söz alan konuşmacılar Metal - İş'in tutumunu yermişler, verdikleri sözü tutmamalarından bazı hallerde patronla anlaşarak işçileri attıklarından söz açmışlardır.

Böylece altı yıl Çelik-İş sendikasının zulmünü çeken Arçelik işçileri ikinci bir sarı sendikanın ağına düşecekken gerçek yolu bulmuşlardır.

Toplantıya davet edilen Lâstik - İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas mikrofona gelerek, tüm lâstik işçilerinin selâmını iletmiş ve daima işçiden yana, işçinin hakkı için sloganı ile ölünceye dek bu yolda mücadelesini sürdüreceğini söylemiştir.

Son olarak mikrofona gelen Maden - İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler, işçilerin büyük tezahüratı arasında Maden - İş'in tüm faaliyet alanını, amacını bütün açıklığı ile ortaya koymuş, Yine Sendikamız bünyesindeki bir çok işyerlerinde ulaşılan zaferleri örnek verek salondaki işçilerin kendi sendikalarını seçmelerini söylemiştir.

ALTILAR SANAYİ'DE GREV KARARI

Daha önce Metal-İş sendikası tarafından üç yıl hakları yenilen Altılar Sanayi işçileri Maden - İş'e bağlandıktan sonra toplu sözleşme görüşmelerine katılmışlar ve bu görüşmelerin sonunda işçi isteklerinin tamamını yerine getirmiyen işverene karşı grev kararı alınmıştır.

Sendikaca grev hazırlıkları yapılmış olup önümüzdeki günlerde grev başlayacaktır.

TALİSMAN İŞÇİLERİ

Bir süre önce toplu sözleşmesini Çelik-İş'le yapan Talisman işçileri, Metal-İş sendikasının yalan sözlerine kanarak Çelik-İş'ten ayrılıp Metal - İş sendikasına girmişlerdir. İşçilerin umutla girdiği Metal - İş sendikasıda, işyerinde toplu sözleşme imzalamış ve işçilere hiçbir hak alamamış sadece bir peşkir almıştır. İşveren bu peşkiri bile vermemiştir. Gerçeği anlayan işçiler Maden-İş'le ilişki kurup toplantı yapılmasını istemişlerdir . Maden - İş sendikası 4 Ekim 1969 Cumartesi günü Hasanpaşa'da bir kahvede toplantı düzenlemiş işçiler dert ve dileklerini anlatmışlar, istifalarını yaptırarak Maden-İş'e geçmişlerdir. Toplantıya Teşkilatlanma dairesi müdürü Nurettin Çavdargil Dördüncü bölge temsilcisi Mustafa Kaldırım genel merkez organizatörü Murathan Bedel katılmışlardır.

İşçiler kendilerinden yana bir sendikaya girmenin sevinci içinde toplantıdan ayrılmışlardır.

HİSAR İŞÇİLERİ

Hisar işçileri yapmış olduğu toplu sözleşmelerle hiç bir hak getirmiyen Metal-İş sendikasından toplu olarak istifa edip Maden-İş'e girmişlerdir.

Bir süre önce ilk defa fabrikaya gelen Metal-İş sendikası genel başkanı İrfan Karabıyık işyeri yemekhanesinde bir toplantı düzenlemek istemişsede işçiler tarafından konuşturulmamış «sen bizi sattın, artık buradan çekil git» demişlerdir. Temsilci seçimine işçiler katılmamıştır. İşçiler «Metal-İş'in sarı sendika olduğunu anladık, bu bölgeden Metal - İş'i atacağız» demişlerdir.

Daha sonra işçiler toplu olarak kendi haklarını en iyi koruyan MADEN - İŞ'e girmişler ve güçlenmişlerdir.

ALTINCI BÖLGE TEMSİLCİLİĞİNDEN HABERLER

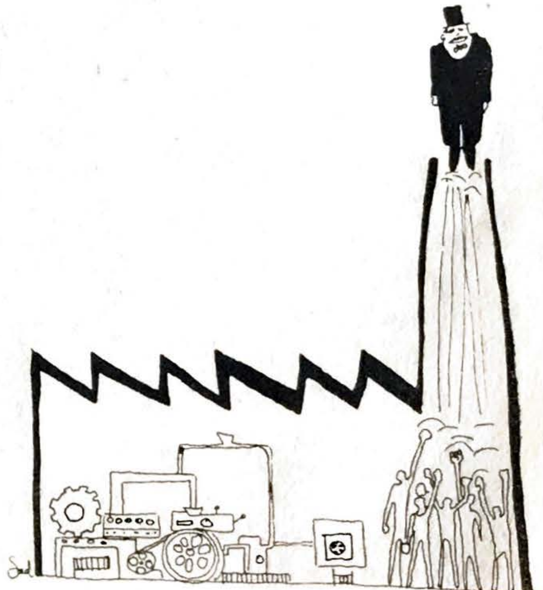
KAVEL KABLO FABRİKASINDA TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI

Bölgemize bağlı istinyede kurulu 250 kişi çalışan Kavel Kablo Fabrikası ile sendikamız arasında toplu sözleşme görüşmeleri bir hayli uzun sürmesinden sonra ücretler konusu taraflarca anlaşma olmadığından durum hakeme intikal etmiştir. Hakemden çıkan son kararı işçilere duyurup kabul edip etme-

meleri konusunda üyelerimizle İstinye'deki bulunan irtibat bürosunda bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıya 6. bölge temsilcisi Hüseyin EKİNCİ toplu sözleşme uzmanlarından ve sendikamız taraf aracısı olan Ergin Fırat hazır bulunmuştur. Bölge temsilcisi Hüseyin Ekinci toplu sözleşme görüşmelerinin en son safalarını anlatarak üyelerimize hakemden çıkan kararı okuyarak oylarına sunmuştur. Kavel kabloda çalışan ve bu toplantıya katılan 200 yakın üyelerin kararı kabul etmesiyle toplantı sona ermiştir. Toplu Sözleşmenin imzası 3.10.1960 günü saat 16'da işyerinde işçilerin huzurunda imzalanmıştır. İlk konuşmayı işyeri ortaklarından Sayın Emin Aktar yaparak toplu sözleşmenin her iki taraf için hayırlı olmasını dilemiş ve çalışan üye arkadaşlarada işyeri ile ilgili istihsalin artması bakımından geniş izahatta bulunmuştur. Bundan sonra sendikamız toplu sözleşme dairesi başkanı ve genel başkan vekili Sayın Şinasi Kaya konuşmuş bugüne kadar sabırsızlıkla beklenen toplu sözleşmenin imzalanacak şekle geldiğinden bütün üye kardeşlerimize sözleşmeyle getirilen hakların hayırlı olmasını ve gelecek devre içinde daha iyi haklar sağlanacağı hususunu belirterek sözlerine son vermiştir. Toplu sözleşme imza merasiminde işyeri ortaklarından sayın Broij Tayın, fabrika umum müdürü sayın İbrahim Üzümcü Sayın Altan Sağanak işyeri Hukuk müşaviri sayın Maire Akdağ sendikamız uzmanlarından Sayın Ergin Fırat 6. Bölge temsilciliği organizatörü Mustafa Demirci işyeri ve sendikamız temsilcilerinden Nazmi Kankurdan İbrahim Kurtuluş, Mustafa Yılmaz hazır bulunmuşlardır.

İmzalanan toplu sözleşmeyle üyelerimize sağlanan haklar 3'üncü sayfada gösterilmiştir.

İŞÇİ İÇİN KİTAP

SACCO ve VANZETTİ. (Roman)

Amerikan yazarı Howard Fast'ın 1930 yıllarında işçi sınıfı için savaşan iki işçinin hayatını anlatan bu kitabında o yılların zenginleşen Amerikasıyla, yoksullaşan işçi sınıfının durumu ele alınmakta, büyük patronların, suçsuz, haklarını arayan iki işçiyi elektrikli sandelyede öldürmelerini ortaya koymaktadır.

İşçi sınıfının düşmanlarını bilmek için bu kitabın okunması gereklidir.

DÜN KÖLEYDİK, BUGÜN HALKIZ. (Roman)

Bir Macar yazarının bu kitabında, Macar ulusunun tarihi açıklanmakta, kölelikten kendine sahip olup kurtularak, nasıl ülkeye egemen oldukları anlatılmaktadır. Macar işçi sınıfının devrimci savaştaki önderliğiyle işçi ya da halk, iktidarının kurulmasını bu kitaptan öğreniyoruz. Kitabın bu konuları anlatması yüzünden işçi sınıfının düşmanı olan A. P. iktidarı kitabı yasaklamıştır.

EKONOMİK SORUNLARIMIZ
Hilmi Özgen
İncelemeler

Montaj sanayii, kredi yağması, İstanbul milyonerleri, yabancı sermaye, yabancı sermaye kârları, kalkınma, işçi meseleleri, grev, Sosyal Sigortalar, toplu sözleşmeler, Asgari ücretler konularını kolayca anlaşılabilecek biçimde anlatan kitap işçi okuyucular için oldukça yararlıdır

(Bu kitaplar sendika aracılığıyla alınırsa yüzde 40 indirimlidir).

TÜRK DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ İLE BİR TOPLANTI YAPILDI

Silahtarağa'da kurulu Türk Demir Döküm Fabrikasının 2500 işçisiyle 5.10.1969 günü Silahtarağa'daki Mehtap Sinemasında bir toplantı yapılmıştır. Toplantıya Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya, 6. Bölge Temsilcisi Hüseyin Ekinci ve Organizatör Mustafa Demirci katılmışlardır. Toplantı Bölge Temsilcisi başkanlığında yürütülmüştür. Toplantıya gelen üyeler tek tek söz alarak çeşitli konularda şikayet ve müracaatları dile getirmişlerdir. Bundan sonra işyeri baş temsilcisi Ali Ocak söz alarak bazı soruları cevaplandırmıştır. En son konuşmayı Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya yapmış T.D.D. işyeri ile ilgili sorulara cevap vermiştir.. Toplantı bittikten

sonra üyelerimize Devrim için Hareket Tiyatrosunun bir oyunu ve Yılanların Öcü adlı bir film gösterilmiştir. Üyelerimiz yapılan toplantı ve oynatılan tiyatro ve filimden çok memnun olmuşlardır.

Senin Davan

Ey!.. Gardaşım senin davan
Neçe dursun öyle boş
Ayağınla, yumruğunla
Yetiş, yetiş imdada koş

Neden bir gözlüdür evin
Hanlar apartmanlar beyin
Böyle gelmişiz demeyin
Güçlenin yavaş, yavaş

Boşa değil alın terin
Kalksın hep zulma ellerin
Bu davada kalemlerin
Haksızlığa açsın savaş

İşçi
AHMET CANBABA

Linç Ediliyorlardı

8.10.1969 tarihinde Bahçelievler'de kurulu Magirus Otobüs Karasör Sanayii işyerinde çalışan Maden - İş üyeleri, Bizim - İş sendikasının başkan ve Genel Sekreterini linç etmek istemişler fakat halkın müdahalesi olayı yatıştırmıştır.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,

Sahibi:
Genel Başkan
Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Sülker

Bu sayıyı hazırlayan
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Cağaloğlu Nuruosmaniye, Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:
TİPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

hele bir dertleşelim
yaralı mahmut

Efendilere bak.

İstanbul'u bilenleriniz vardır herhalde. Unkapanı köprüsünü de mutlaka bilirsiniz. Aksaray tarafından, Şişhaneye doğru giderken tam köprünün biteceği yerde yâni caminin yanında ince uzun çinko görünüşlü bir depo ya da işyeri gibi bir yapı var. Aksaraydan gelirken sağa düşüyor. İşte bu binanın köprüye bakan yüzünde ışıklı bir tablo ve altında renkli, yağlı boya yazılar var. Işıklı yazılarda **«Bu millete hizmet eden onun efendisi olur. K. ATATÜRK»** yazılı. Altında inşaat malzemesi ilânı. Düşünün yukarıda Atatürk'ün sözü, aşağıda bir patronun kârını çoğaltmak için astığı reklâm. Yâni patron ve Atatürk elele. Kim se adam, gerçekçekten akıllı bir kişiymiş.Çekmiş yukarıya Atatürk'ü aşağıdır gel keyfim gel. 3'e al, 10'a sat. Boyuna kâr, daha fazla kâr, az daha kâr için çalış... Nasıl olsa Atatürk var. Eh hizmet de ediyor millete. İnşaat malzemesi sayesinde ev yaptırıyor herkes. Bu da bir çeşit hizmettir. Sonra? sonrası belli. Kendisi efendi, başkaları kul, köle, çırak, işçi, yevmiyeci, v.s....

Çok dikkatli olmak zorundayız. Söylenen her sözü, okunan her yazıyı kılı kırk yararak dinlemek ve okumak zorundayız. Yoksa halimiz harap demektir. Atatürk'ü kullanırlar, Hz. Muhammedi kullanılar, Namık Kemâl'i, Mehmed Akif'i kullanırlar boyarlar gözümüzü. Anlattığım şey de dikkatten kaçacak gibi değil. Olabilir insanlık hali bu. Atatürk de bir insandır. Büyük bir insandır ama insandır işte. Hem o bir komutandır, bir askerdir, devlet adamı, politikacı, iktisatcı değildir. Kazayla bir laf çıkmış ağzından. Hayda hücum, işine geldiği yerde kullan. Doğru mu, yanlış mı diye düşünmeden yaz, ışıklandır, adam kandır. Ne demek «millete hizmet eden, onun efendisi olur» ve ne demek «Köylü milletin efendisidir». İkiside Atatürk'ün sözü. Hangisine inanalım? Birinciye inansak patronlar, ağalar, mebuslar, bakanlar milletin efendisi, çünkü onlar hizmet ediyor millete. İkinciye inansak efendi olan köylü. Çıkın işin içinden bakalım. Kim bizim efendimiz?

Efendi mefendi yok. Öyle bir devire geldik ki herkes kendinin efendisi, Bizi soyan, sömüren ezen bir çuval dolusu mirasyedi hariç hepimiz efendiyiz. Çalışan, iş yapan, sıkıntı çeken, ter döken, emeğiyle hayatını kazananlardır milletin efendisi. Tek başına köylü değildir. tek başına işçi değildir, İkisi birden efendidir. Ama asla bu millete hizmet eden efendi değildir. Hizmet ten kendilerine hizmeti anlayan adamların türediğini görseydi sözünü geri alırdı Atatürk. Hizmet edenlere bakın! Süliman Demirel, Faruk Sükan, İ. Sabri Çağlayangil, Vehbi Koç, Eczacıbaşılar, Eli Burla Biladerleri v.s. Bir de Anadoluda ki satılık Valiler, kaymakamlar, ağalar, tefeciler, parti başkanları... Bunlar mı milletin efendileri? Bunlar mı hizmet ediyor millet? Hakkaride bir tane eczane yok, doktor da varmı yokmu belli değil. Karsta bir demet ot 70 -100 lira. Hayvanın yiyeceği ot 70 - 100 lira. Bunca yıl hizmet gördük de şaşırdık kime efendi diyeceğimizi. Unutmayın Unkapanından geçerken bakın o yazıya. İsterseniz altında bir hatıra fotoğrafı çektirin efendilerinizle beraber. Eğer efendiniz varsa. Yoksa kendinize bir efendi bulun.

(Devamı S. 8'de)

1 nci BÖLGEDEN HABERLER :

Bölgede yapılan sendikal teşkilatlanmalarda uydu ve sarı sendikalara MADEN - İŞ cephesinde toplanan bilinçlenmiş işçiler, bu türedi sendikalara savaş açmışlardır. Bunlardan Sağmalcılar - Maltepe'de kurulan İZSAL döküm fabrikasında 700 işçi, işverenin beslemesi Bizim - İş sendikasına ve işverenin kanunsuz baskılarına rağmen Maden - İş de toplanmışlardır.

Diğer taraftan Bizim - İş sendikası işverenlerin desteği ile birçok fabrikalarda işverenlerle anlaşarak faaliyet göstermek istemişlerse de Maden - İş üyelerinin protestoları ile karşılaşmışlar ve linç edilmekten zor kurtulmuşlardır.

METAL - İŞ ÇÖKÜYOR.

Gedikli türedilerden METAL - İŞ, taklit ettiği ÇELİK - İŞ sendikasından daha sinsi çıkarak işçileri açık artırmayla satmaktadır.

Bu seriden Bakırköyde kurulu DEVER Madeni eşya fabrikasında, Topkapı Gümüşsuyunda kurulu ENFA Elektrik fabrikasında ERSU'da işçiler, bu türedi sendikadan tiksinti ile bahsetmekte ve Metal-İş-in işverenlerle birlik olarak yapmış olduğu adi bas kılara rağmen işçiler Maden - İş çatısı altında toplanmışlardır.

Bakırköy'de kurulu DEVER madeni eşya fabrikasında, Maden - İş'de teşkilatlanan üyelerin çıkışlarını Metal - İş işverenle müşterek hazırlamaktadır.

Bu arada Gümüşsuyunda kurulu OTOMARSEN Mersedes Otobüs Karasör fabrikasında işverenin key fi idaresini ortaklaşa sürdüren uydu Metal - İş sendikası 150 kişinin işten çıkmasına seyirci kalmış ve bu işçilerin müracaatlarına karşılık, Metal-İş idarecileri sendikadan kaçmakla kendilerini kurtarmışlardır.

İktidar değişmedi. Polislerin haklarını arayan işçilere saldırısı devam edecek.

EFENDİLERE BAK..

(Baştarafı S. 6'da)

İşte böyle kardeşim. Alışmışlar efendisiz yapamıyacağımıza, ışıklı yazılarla ilân ediyorlar efendiliklerini. Önümüzdeki yıllarda efendi kimmiş göreceğiz. Onlar mı biz mi? Ne dersiniz?

Not: Sorun, itiraz edin, hak verin yada vermeyin, duyurmak istediğiniz dertleri yazın. Zarfın üstüne «Yaralı Mahmut» diye yazın ki mektuplar karışmasın. Haydi hoşca kalın. Mektup bekliyorum.

HOKKABAZ SANDIĞI

12 Ekim pazar günü Türkiye halkı, daha doğrusu Türkiye seçmenleri sandığa girdiler, yani oylarını sandığa attılar. Hoecht İlâç Fabrikasından, Birleşik Alman İlâç Fabrikasından, Gripinden, Demir - Döküm Fabrikasından, Singer'den Ereğli Demir - Çelik'ten işçiler, yani ezilen, horlanan, asgari ücretleri ödenmeyen, ikramiyeleri verilmeyen evine odun, kömür, ilâç alamayan işçiler sandık başına gittiler.

Atalan Köyünden, Gerze'den, Söke'den Tunceli'den topraksız, kredisiz, tefeciye, aracıya ürününü kaptıran yoksul köylüler sandık başına gittiler. Kısacası Türkiye'nin % 70'ini teşkil eden emekçiler Sandık başındaydılar. Ellerine verilen o beyaz, cansız kâğıdı attılar sandığa. Ama kardeşler o sandığın içinde bir iş vardı. Çünkü o sandık «Hokkabaz Sandığı» idi.

İşte bu sandık içinde olanlar oldu. «Ne sihirdir ne keramet el çabukluğu marifet» dediler. İşçi köylü oyları yani sizlerin oylarınız o sandığa girdi ve sandıktan çıka çıka yine süleymanlar çıktı. Yani ithalâtcılar, ihracatçılar, ağalar, tefeciler çıktı.

Şimdi seçimlerin hemen ertesinde DÜŞÜNMELİYİZ: Bu «Hokkabaz Sandığı» içinde neler oluyor?

KARDEŞLER

Şimdiden bu sorunun cevabını bulamayız ki ak koyunu kara koyunu seçelim. Seçelim, biliverelim de, çözüverelim de bu işin sırrını, artık işçi köylü oyları sandıktan ağa, tefeci, kapkaççı olarak çıkmasın. Hoecht'de, Demir Döküm'de, Singer'de Magirus'da işçinin yani bizlerin karşısına dikilip bizleri polise coplatan, hakkımızı yiyen sömürücüler sandıktan çıkmasın.

Oy vermeğe gittiğinde sana verdikleri oy pusulasında birçok parti vardı. Meselâ bir at resmi vardı ve altında AP yazıyordu. Bir Kartal resmi vardı altında MP yazıyordu. Bir koyun resmi vardı ve altında GP yazıyordu. Ve bir de insan resmi vardı onun altında ise TİP yazıyordu.

Sizler oylarınızı kullanırken Oy verdiğiniz partilerin milletvekili adayları iştahla attığınız oylara bakıyorlardı.

Kimler bu milletvekilleri;

Bakalım AP nin milletvekili adaylarına,

Tüccar 46	İşçi 1
Ağa 17	Topraksız köylü 0
Müteahit 8	Sendikacı 5
Avukat 48	

Yani AP müteahhit, ağa, tüccarların partisidir. İşçi köylü adaylar yok.

Bakalım CHP nin adaylarına,

Tüccar 46	İşçi 8
Ağa 35	Topraksız köylü 0
Müteahhit 4	Sendikacı 11
Avukat 111	

Yani CHP de müteahhit, tüccar ve ağa partisidir. İşçi ve köylü milletvekili adayı yok. Eğer incelenirse diğer ufak partilerin yani MHP, GP, YTP, MP de aynı durumda olduğu görülür.

Yalnız isminden de anlaşılacağı gibi yukardaki partilerden farklı bir parti var. TİP yani Türkiye İşçi Partisi. Onun adaylarına bakalım.

Tüccar 0	İşçi 110
Ağa 1	Topraksız köylü 7
Müteahhit 0	Sendikacı 22
Avukat 13	

Yani bir tek bu partide işçiler ve köylüler hakim.

Demekki işin sırrı burada. Yukarda verdiğimiz TİP in dışındaki partilerin liste başlarınaı ağa, müteahhit, tüccar, avukat tutmuş. Bu yüzden «Hokkabaz Sandığı» na giren işçinin, köylünün oyları zengin tüccar, ağa, müteahhit olarak çıkıyor.

Çünkü kardeşler,

Bütün dünyada olduğu gibi bizde de bir yandan sömürülen büyük işçi, köylü yığınları var. Öte yandan sömüren bir avuç tefeci, ağa, ithalatcı, ihracatçılar var. Bir tarafta bu sömürülenlerin partileri, diğer tarafta sömürülen işçi ve köylülerin partisi var.

İşte asıl kavga bu iki kuvvet arasındadır.

Sömürülenlerin paraları, avukatları var. En önemlisi bunların arkasında, halkımızın gâvur dediği, emperyalist yani sömürücü yabancı devletler var. Bunların başında Amerika geliyor.

Sömürülen işçinin, köylünün nesi var?

Binlerce balyoz gibi yumrukları var. Yani çoğunluk işçi ve köylülerde. O nasırlı yumruklar bir araya gelince şimşekler çakar. yıldırımlar düşer. Büyük bir güç doğar. Bu gücün önünde ne para, ne dalavere, ne Amerika durabilir. Hiç biri duramaz. İşte o zaman «Hokkabaz Sandığı» gerçekten «Seçim Sandığı» olur. Sandığa atılan işçi - köylü oyları sandıktan işçi - köylü milletvekili işçiden ve köylüden yana aydın milletvekilleri çıkar.

Bunun için biz işçilere büyük görevler düşmektedir. Dönen dolapları iyi gözlemeliyiz. Hem fabrika içinde hem fabrika dışında en bilinçli, en cesur en gözüpek işçi biz olmalıyız ve bu yönde kendimizi yetiştirmeli, eğitmeliyiz.